

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 443/2014
29.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног С.М., због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног С.М., адвоката Ј.Ч., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4329/13 од 28.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног С.М., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4329/13 од 28.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К бр.148/11 од 18.04.2013. године окривљени С.М., је између осталих, оглашен кривим због извршења кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци.

Наведеном пресудом окривљени С.М. обавезан је да сходно члану 193. и 196. ЗКП плати суду износ од 15.000,00 динара на име паушала и 360.178,01 динар на име трошкова кривичног поступка у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4329/13 од 28.11.2013. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини, оптуженог С.М. и његовог браниоца адвоката Ј.Ч. и потврђена пресуда Вишег суда у Јагодини К бр.148/11 од 18.04.2013. године.

Против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4329/13 од 28.11.2013. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђеног С.М., адвокат Ј.Ч., због повреде закона и то одредбе члана 460. став 1. ЗКП, члана

451. став 2. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати на поновну одлуку другостепеном суду.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета у смислу члана 486. и 487. ЗКП, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног С.М. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног на подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног С.М. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона из члана 460. став 1. и 451. ст. 2. и 3. ЗКП која је учињена у другостепеном поступку.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреда која је основ поднетог захтева за заштиту законитости по ставу Врховног касационог суда не може бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је захтев оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног С.М.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Татјана Миленковић,с.р.

Драгиша Ђорђевић,с.р.